

Rivalen
 ■ Fender Jimmy Page
 (Dragon) Telecaster
 ■ ESP Ron Wood

Fender Jimmy Page Mirror Telecaster

Spiegelbeeld

Het verhaal, de mythe en de legende van de beroemde Telecaster die Jimmy Page 50 jaar geleden op het eerste Led Zeppelin-album gebruikte, zijn bekend. Voldoet dit model uit Fenders Artist serie aan alle verwachtingen?

tekst Dave Burrluck foto's Olly Curtis

Gitaristen die fan zijn van Jimmy Page hebben deze Amerikaanse Tele waarschijnlijk al lang besteld, net als de Mexicaanse Tele met de drakenschildering. En dat is natuurlijk prima. Deze spiegelgitaar is een prachtig eerbetoon, maar we vragen ons af wat hij nog meer te bieden heeft.

De gitaar wordt gemaakt in Corona en is het vlaggenschip van de Artist serie. Bovendien is het de duurste gitaar die Fender ooit buiten de Custom Shop heeft gemaakt. Je krijgt er wel wat extraatjes bij, zoals acht ronde plakspiegels (die Page gebruikte om licht te weerkaatsen naar het publiek), maar dat is slechts een doekje voor het bloeden. Deze signaturegitaar wordt daar logischerwijs alleen maar duurder door. Volgens Fender is het een vintagestijl Tele met '59-specificaties, maar men weet niet zeker hoe oud de originele gitaar is aangezien de datum van de body verwijderd is toen hij gestript werd. In de halsstempel van de originele gitaar staat februari '58. "Het is een van de eerste palissander toetsen. Daar hebben we er nog niet veel van gezien", zegt Master Builder Paul Waller, die de originele gitaar van Page onder de loop nam.

Een ander bijzonder kenmerk van het origineel is de brug waar de snaren achter vasthaken, terwijl de gebruikelijke snaargaten nog

gewoon in de body zitten. Dit is ook overgenomen op ons Fender Artist model. "Fender had in 1959 al een Tele waarbij de snaren alleen door de brug konden, maar bij deze gitaar kunnen de snaren ook door de body. We kunnen dus niet zeggen of (*het origineel*) uit begin '59 komt of dat het een 'partscaster' is, een gitaar die later is samengesteld uit verschillende onderdelen die nog over waren", zegt Paul.

Als we de geschiedenis even laten voor wat ze is, zien we dat deze Tele mooi tussen de essen/esdoorn '50s Tele en de elzen/palissander '60s Tele uit Fenders meest vintage-achtige American Original serie in past. Deze modellen zijn met

re, plattere radius van 241 mm (9,5 inch), maar de Page heeft een kleinere, historisch correcte radius van 184 mm (7,25 inch). Voor zover we weten is dit het enige Amerikaanse productiemodel met zo'n radius.

Net als de American Original '50s Tele heeft onze testgitaar een lichte essen body. Onder de melkwhite, semi-transparante kleur kun je de tekening van het hout zien. Aan de kant van de bassnaren zie je de naad waar de twee stukken hout van de body samenkomen. De rand van de body is lichtjes afgerond, precies zoals het hoort. De gitaar heeft geen moderne kenmerken. Je kunt de old school halspen bijvoorbeeld verstellen aan de onderkant van de hals, onder de witte eenlaags slagplaat. Wanneer je de acht schroefjes van de slagplaat verwijdert, zie je de schuin uitgefreesde gleuf tussen de elementen waar de bedrading van het halselement doorheen loopt richting de elektronicaruimte. Dit vakje is te vinden op alle Teles die tussen begin 1951 en medio 1969 gemaakt werden.

De Page Mirror Telecaster klinkt precies zoals een goede (hele goede) Tele hoort te klinken

prijzen van respectievelijk rond de 1600 en 1700 euro echter wel een stuk lager geprijsd. De '60s Tele uit de American Original serie heeft een 'round-lam' palissander toets, maar op ons Page-model zit een historisch correcte 'slab' palissander toets. Er zitten kleine frets in vintagestijl in (ongeveer 2,07 mm breed en tussen de 0,98 en 1 mm hoog). Beide Teles uit de American Original serie hebben een moderne-

Het is niet duidelijk waarom Fender ooit is overgestapt op een brug waarbij de snaren niet door de body lopen (met body's zonder snaargaten), maar die fase heeft niet lang geduurd. De drie messing zadels werden op een gegeven moment vervangen door de gegroefde stalen zadels die we hier zien. Bij deze gitaar kun je de snaren echter ook nog door de body laten lopen, iets wat we meestal alleen bij gitaren uit

FENDER JIMMY PAGE MIRROR TELECASTER

RICHTPRIJS: € 2700,- (incl. koffer)

LAND VAN HERKOMST: VS
TYPE: elektrische single-cut met geschroefde hals
BODY: 2 delen essen

HALS: esdoorn, Jimmy Page Custom 'Thin D'-profiel
MENSUUR: 648 mm (25,5 inch)

TOPKAM/BREEDTE: been/42,2 mm

TOETS: palissander, witte stippeninleg, 184-mm (7,25-inch) radius

FRETS: 21, vintage

HARDWARE: Vintage-Style Tele brug met 3 gegroefde zadels (snaren door brug of door body), Pure Vintage 'Fender Deluxe' mechaniek

STRINGSPACING/BRUG: 54,5 mm

ELEKTRONICA: Fender Jimmy Page Custom '59 Tele enkelspoelselementen (hals en brug), 3-weg elementschakelaar, mastervolume en -toon

GEWICHT: 3,47 kg

OPTIES: geen, maar in de koffer vind je 8 ronde plakspiegels, een zwarte spiraalkabel, een vintagestijl 'glas-in-lood' gitaarband en een speciaal certificaat van echtheid

SERIE OPTIES: de vintagestijl Teles die er het meest op lijken zijn de American Original '50s Tele (ong. € 1600,-) en '60s Tele (ong. € 1700,-)

LINKSHANDIG: nee

KLEUREN: alleen White Blonde - nitro glanslak (body en hals)

DISTRIBUTIE: Fender Musical Instruments EMEA, East Grinstead (VK), tel. 0044 1342 331700

WEBSITE: www.fender.com

• Video van de test op Gitarist Extra
• Video van de test in de Digitale Editie via de App Store

www.gitarist.nl/extra

Uniek bij deze Tele is de mogelijkheid om de snaren door de brug of door de body te leiden

» de Custom Shop zien. Als je een vergelijkbaar model bij de Custom Shop zou bestellen, ben je waarschijnlijk 40 tot 50 procent meer geld kwijt.

Gebruik & geluid

Als je op een signaturegitaar speelt, kom je vaak achter de voorkeuren van de betreffende gitarist. Het lijkt er echter op dat onze Tele zijn laatste afstelbeurt in de fabriek gemist heeft (tenzij Page de gitaar voor slide gebruikte), dus we kunnen er nu weinig over zeggen. Er zitten standaard .010 snaren op en de snaren zitten achter de brug vast, dus dat hebben we zo gelaten.

Bij de aankondiging van dit model werd de hals door Fender nog beschreven als een "custom ovale C", maar later - geïnspireerd door de hals van het origineel - werd de halsvorm aangeduid als een "custom dunne D". Deze laatste omschrijving past volgens ons het beste bij de gitaar. Het is een subtiel profiel, met een modern aanvoelende diepte van 21 mm bij de eerste fret die uitloopt tot een vollere, stevigere 24,5 mm bij de twaalfde

fret. De hals voelt iets steviger aan dan bijvoorbeeld de 'diepe C' van een American Professional, die bij de gitaren die wij gemeten hebben ongeveer 0,5 mm dieper is bij de eerste fret en ongeveer 1 mm dunner bij de twaalfde. We hebben de actie van zowel de hoge als de lage snaren op 1,6 mm gezet en de hals zo recht mogelijk afgesteld, zodat hij nauwelijks hol staat. Misschien zou jij het anders doen, maar met een te holle hals slaan de tonen op de hoogste posities gauw dood.

Onze afstelling speelt prettig en voelt erg vintage-achtig aan. Bends gaan gemakkelijk doordat de snaren door de brug gaan, en het speelt minder zwaar dan een Tele met .010 snaren die door de body lopen. Zonder in te pluggen horen we al een subtiel verschil in het geluid. We vergeleken de Page met een aantal oudere essen/palissander Teles en het laag en laagmidden lijken wat opgeschoond, terwijl de hoge snaren ook iets lichter en frisser klinken.

Aangesloten op een versterker heeft het brucelement een mooie, punky attack. Die typische crunchy sound van eind jaren zestig is volop aanwezig. Als je de volumeknop terugdraait wordt niet alleen die knetterende crunch minder, maar door de wijze waarop de gitaar bedraad is draai je er ook een beetje hoog uit. Door de grote condensator van de toonknop wordt het geluid erg donker als je deze knop terugdraait, maar je kunt hierdoor wel een wah-achtig effect krijgen als je de knop heen en weer rolt. Het halselement heeft wat minder attack, maar de klank is expressief, bluesy en vrij houtig. De mix van

beide elementen levert een prachtig uitgehold en sprankelend geluid op. Met deze voicing en de resonante, lichtgewicht body klinkt hij precies zoals een goede (hele goede) Tele hoort te klinken. Dat scherpe geluid is zeker aanwezig, maar het kan bij beide elementen op eenvoudige wijze getemd worden. Dit is zo'n soort gitaar waarbij je de toon- en volumeknop terug kunt draaien terwijl je je versterker juist lekker hard zet. Een hele belevenis.

Conclusie

Het is niet makkelijk een oordeel te vellen over deze gitaar. Het is de fijnste American Original-stijl Tele waar we ooit op gespeeld hebben, en hij zit precies tussen de '50s en '60s Teles in. De gitaar is echter wel erg duur. Het is natuurlijk een Page-signaturemodel - een eerbetoon, kunnen we beter zeggen - en je krijgt er wat leuke extra's bij, maar toch lijkt het prijsverschil (zo'n 1000 euro duurder dan de '60s Tele) wel erg groot. Hij wordt door Fender ook niet in de markt gezet als eenmalige limited edition. Net als bij elk productiemodel hangt het van de populariteit af hoeveel exemplaren er gemaakt gaan worden.

Deze Tele is niet alleen maar geschikt voor fans van Page. Dit is een van de beste nieuwe Teles in vintagestijl die we ooit bespeeld hebben, gitaren uit de Custom Shop niet meegerekend. Door zijn gewicht, zijn resonante karakter en het vurige, maar beheersbare geluid is deze gitaar beter dan alleen maar 'goed'. De mogelijkheid om de snaren door de brug of door de body te steken zal bij veel Tele-fans in de smaak vallen. Je kunt voor een van beide opties kiezen, of ze combineren. Uiteindelijk zul je met je oren en je handen moeten beslissen of de prijs van deze Tele te verantwoord is. Hij is inderdaad duur, maar is hij het waard? Wij vinden van wel.

FENDER JIMMY PAGE MIRROR TELECASTER

oordeel

» **GITARIST ZEGT:** Een prachtige Tele in eind-jaren-vijftig-stijl, met een moderne drive en de keuze uit snaren door de brug of door de body. Aan de dure kant